

Sygn. akt: **IV K 248/14**

UZASADNIENIE

W dniu 22 lipca 2014 r. do Sądu Okręgowego w Lublinie wpłynął wniosek skazanego G. K. o wydanie wobec niego wyroku łącznego i orzeczenie na zasadzie absorpcji kary łącznej obejmującej kary orzeczone wyrokami: Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej w sprawie VII K 1072/07, Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej w sprawie II K 268/07, Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej w sprawie II K 303/10, Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej w sprawie II K 248/09, Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej w sprawie II K 335/09, Sądu Okręgowego w Lublinie w sprawie IV K 92/10 i Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w W. w sprawie IV K 582/07 (k. 2).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

G. K. skazany został następującymi prawomocnymi wyrokami:

1. **Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej z dnia 18 września 2007 r., sygn. akt: VII K 1072/07**, za czyn z art. 279 § 1 k.k., popełniony w nocy z dnia 3 na 4 grudnia 2006 r., na karę roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na 10 (dziesięć) zł, wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres 3 (trzech) lat próby, oddając skazanego w tym czasie pod dozór kuratora, na podstawie art. 72 § 2 k.k. zobowiązano skazanego do częściowego naprawienia szkody przez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego kwoty 550 zł w terminie 6 miesięcy od uprawomocnienia się orzeczenia;

postanowieniem Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej z dnia 14 grudnia 2009 r. w sprawie VIII Ko 6382/09 zarządzono wykonanie wobec G. K. kary roku pozbawienia wolności;

postanowieniem Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej z dnia 14 marca 2011 r. w sprawie VIII Ko 632/11 na podstawie art. 152 k.k.w. warunkowo zawieszono wykonanie kary roku pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej z dnia 18 września 2007 r. w sprawie VII K 1072/07 na okres próby wynoszący 4 (cztery) lata;

2. **Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej z dnia 29 września 2008 r., sygn. akt: II K 268/07**, za czyny:

I. z art. 279 § 1 k.k. popełniony w okresie od 6 do 9 listopada 2006 r.;

II. z art. 279 § 1 k.k. popełniony w okresie od 11 do 13 listopada 2006 r.;

III. z art. 279 § 1 k.k. popełniony w nocy z 1 na 2 grudnia 2006 r.;

IV. z art. 279 § 1 k.k. popełniony 4 grudnia 2006 r.;

po przyjęciu, że czyny z pkt I, II, III, IV stanowią ciąg przestępstw określony w art. 91 § 1 k.k. wymierzono skazanemu karę roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na 20 (dwadzieścia) zł;

IX. z art. 58 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, popełniony w okresie od listopada do grudnia 2006 r. daty bliżej nie ustalonej;

X. z art. 58 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k., popełniony w okresie od listopada do grudnia 2006 r. daty bliżej nie ustalonej, na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

XI. z art. 58 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, popełniony w okresie od listopada do grudnia 2006 r. daty bliżej nie ustalonej;

po przyjęciu, że czyny z pkt IX i XI stanowią ciąg przestępstw określony w art. 91 § 1 k.k. wymierzono skazanemu karę roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

jako karę łączną wymierzono skazanemu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, wykonanie tej kary warunkowo zawieszono na okres 5 (pięciu) lat próby, oddając skazanego w tym czasie pod dozór kuratora;

postanowieniem z dnia 14 grudnia 2009 r. zarządzono wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności; postanowieniem Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej z dnia 11 kwietnia 2011 r. na podstawie art. 152 k.k.w. warunkowo zawieszono wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat, oddając w tym czasie skazanego pod dozór kuratora; postanowieniem Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej z dnia 3 lutego 2014 r. w sprawie VIII Ko 4960/13 zarządzono wobec skazanego wykonanie kary łącznej 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej z dnia 29 września 2008 r. w sprawie II K 268/07;

orzeczono zastępczą karę pozbawienia wolności w wymiarze 25 (dwudziestu pięciu) dni za nieuiszczoną grzywnę;

3. Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 28 maja 2010 r., sygn. akt: IV K 92/10, za czyn z art. 58 ust. 1 w zw. z art. 58 ust. 2 w zw. z art. 59 ust. 1 w zw. z art. 59 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., popełniony w okresie od 1 września 2008 r. do 1 września 2009 r., na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwudziestu) złotych; wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres 5 (pięciu) lat próby, oddając skazanego w tym czasie pod dozór kuratora; na podstawie art. 71 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii zobowiązano skazanego do podjęcia leczenia; na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzeczono przepadek kwoty 400 zł stanowiącej równowartość korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przestępstwa;

postanowieniem Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 14 stycznia 2014 r. w sprawie IV Ko 1189/13 zarządzono wykonanie kary 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 28 maja 2010 r. w sprawie IV K 92/10;

4. Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w W. z dnia 20 grudnia 2010 r., sygn. akt: IV K 582/07, za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k., popełniony w dniu 10 grudnia 2006 r. na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwudziestu) złotych; wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres 5 (pięciu) lat próby, oddając skazanego w tym czasie pod dozór kuratora; na poczet kary grzywny zaliczono skazanemu okres tymczasowego aresztowania od dnia 10 grudnia 2006 r. do dnia 3 stycznia 2007 r.; orzeczono o przepadku dowodów rzeczowych;

postanowieniem z dnia 12 stycznia 2015 r. Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w W. w sprawie V Ko 3293/14 zarządzono wobec skazanego wykonanie kary 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w W. z dnia 20 grudnia 2010 r. w sprawie IV K 582/07; na poczet ww. kary pozbawienia wolności zaliczono skazanemu okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 10 grudnia 2006 r. do dnia 9 marca 2007 r.;

5. Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej z dnia 5 lipca 2011 r., sygn. akt: II K 303/10, za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., popełniony w okresie od czerwca do sierpnia 2009 r., na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 55 (pięćdziesięciu pięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych; wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres 5 (pięciu) lat próby, oddając skazanego w tym czasie pod dozór kuratora; orzeczono o przepadku dowodów rzeczowych;

postanowieniem Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej z dnia 3 lutego 2014 r. w sprawie VIII Ko 4962/13 zarządzono wobec skazanego wykonanie kary 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej z dnia 5 lipca 2011 r. w sprawie II K 303/10;

postanowieniem Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej z dnia 31 grudnia 2013 r. w sprawie VIII Ko 5397/13 zarządzono wobec skazanego 13 (trzydzieści) dni zastępczej kary pozbawienia wolności w zamian za nieuiszczoną grzywnę w wymiarze 26 (dwudziestu sześciu) stawek;

6. Sądu Rejonowego dla miasta stołecznego Warszawy w W. z dnia 15 stycznia 2015 r., sygn. akt: III K 796/14, za czyn z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, popełniony w dniu 5 listopada 2013 r., na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności; orzeczono o przepadku dowodu rzeczowego; na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono skazanemu okres zatrzymania w sprawie w dniu 5 listopada 2013 r.

G. K. jest bezdzietnym kawalerem. Nie posiada nikogo na utrzymaniu. Obecnie przebywa w zakładzie karnym. Karę odbywa w systemie programowanego oddziaływania. Prognoza penitencjarna wobec skazanego zawarta w opinii Dyrektora Aresztu Śledczego w W. – S. określona została jako pozytywna.

Opisany powyżej stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił w oparciu o:

- opinie o skazanym (k. 26-27 oraz k. 415-416 akt sprawy IV K 582/07 Sądu Rejonowego dla Warszawy – Żoliborza w W.);

- dane o karalności (k. 14-17, 66-69, 90-93);

- wyrok Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej z dnia 18 września 2007 roku w sprawie sygn. akt VII K 1072/07 (k. 61 akt sprawy VII K 1072/07 Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej);

- wyrok Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej z dnia 29 września 2008 roku w sprawie sygn. akt II K 268/07 (k. 541-546 akt sprawy II K 268/07 Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej);

- wyrok Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 28 maja 2010 r. w sprawie sygn. akt IV K 92/10 (k. 140-141 akt sprawy IV K 92/10 Sądu Okręgowego w Lublinie);

- wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w W. z dnia 20 grudnia 2010 r. w sprawie sygn. akt IV K 582/07 (k. 258-259 akt sprawy IV K 582/07 Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w W.);

- wyrok Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej z dnia 5 lipca 2011 r. w sprawie sygn. akt II K 303/10 (k. 303 akt sprawy II K 303/10 Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej);

- wyrok Sądu Rejonowego dla miasta stołecznego Warszawy w W. z dnia 15 stycznia 2015 r. w sprawie sygn. akt III K 796/14 (k. 249 akt sprawy III K 796/14 Sądu Rejonowego dla miasta stołecznego Warszawy w W.);

- akta spraw VII K 1072/07 Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej, II K 268/07 Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej, IV K 92/10 Sądu Okręgowego w Lublinie, IV K 582/07 Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w W., II K 303/10 Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej, III K 796/14 Sądu Rejonowego dla miasta stołecznego Warszawy w W..

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Wniosek G. K. jest co do zasady słuszny, jednak nie w kształcie wskazanym przez skazanego.

W pierwszej kolejności należy zauważyć, że w karcie karnej skazanego figurują również, poza opisanymi wyżej wyrokami:

- wyrok Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej z dnia 20 października 2009 r., wydany w sprawie II K 248/09. Wyrokiem tym G. K. skazany został na karę roku pozbawienia wolności oraz grzywnę w wymiarze 50 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 zł. Wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono oskarżonemu na okres 4 lat, oddając go w tym czasie pod dozór kuratora. Wyrok niniejszy stał się prawomocny z dniem 28 października 2009 r. Okres próby upłynął dnia 28 października 2013

r. W okresie tym oraz w okresie dalszych 6 miesięcy nie zostało zarządzone wykonanie warunkowo zawieszony kary. Postanowieniem z dnia 29 grudnia 2009 r., sygn. akt: VIII Ko 6581/09 Sąd Rejonowy w Białej Podlaskiej zamienił orzeczoną wobec G. K. karę grzywny na pracę społecznie użyteczną w wymiarze 5 miesięcy po 20 godzin w miesiącu, którą skazany wykonał w okresie od stycznia do maja 2010 r.;

- wyrok Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej z dnia 21 grudnia 2009 r., wydany w sprawie II K 335/09. Wyrokiem tym G. K. skazany został na karę roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wymiarze 40 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 zł. Wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono oskarżonemu na okres 5 lat. Na poczet ww. kary grzywny zaliczono skazanemu okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach 29-30 lipca 2009 r. Wyrok niniejszy stał się prawomocny z dniem 11 maja 2010 r.

Stwierdzić należy, iż stosownie do treści art. 76 § 1 i 2 k.k. z dniem 29 kwietnia 2014 r. skazanie G. K. wyrokiem Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej o sygn. akt: II K 248/09 uległo zatarcia z mocy prawa. Należy w tym miejscu przywołać utrwalony i dominujący w judykaturze pogląd, zgodnie z którym zasada wyrażona w przepisie art. 108 k.k. nie rozciąga się na skazanie z warunkowym zawieszeniem wykonania kary pozbawienia wolności, gdyż przepis art. 76 § 1 k.k. jest przepisem szczególnym w stosunku do ogólnych rozwiązań zawartych w rozdziale XII Kodeksu karnego. Jeżeli więc w okresie wskazanym w art. 76 § 1 k.k. nie dojdzie do zarządzenia wykonania kary, to nawet popełnienie w okresie próby nowego przestępstwa pozostanie bez wpływu na zatarcie skazania, stosownie do treści art. 76 § 1 i 2 k.k. (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 sierpnia 2013 r., sygn. akt: IV KK 168/13, OSNKW 2013/12/107, Biul.PK 2013/9/17-19, Biul.SN 2013/12/27 por. też np.: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 marca 2013 r., sygn. akt: II KK 60/13, LEX nr 1293205; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 marca 2010 r., sygn. akt: IV KK 396/09, OSNwSK 2010/1/540). Biorąc pod uwagę wskazane wyżej okoliczności, skazanie opisanym wyrokiem należy uznać za niebyłe i nie może ono zostać wzięte pod uwagę w niniejszym postępowaniu w przedmiocie wydania wyroku łącznego.

Odnosnie skazania G. K. wyrokiem Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej o sygn. akt: II K 335/09 należy zauważyć, iż wartość przedmiotu przestępstwa, za które został on skazany wynosi 312 zł. W dniu 9 listopada 2013 r. weszła w życie nowelizacja art. 119 § 1 Kodeksu wykroczeń dokonana ustawą z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2013 r., poz. 1247). Zgodnie z obecnym brzmieniem art. 119 § 1 k.w. wykroczeniem jest kradzież cudzej rzeczy ruchomej, której wartość nie przekracza 1/4 minimalnego wynagrodzenia. W przypadku przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. popełnionego przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw, za które prawomocnie orzeczono określone kary, analizę wartości granicznej mienia stanowiącego przedmiot kradzieży dla celów kontrawencjonalizacji, w myśl art. 119 § 1 k.w. w brzmieniu nadanym tą ustawą, należy odnosić do 1/4 minimalnego wynagrodzenia, jednak nie z chwili popełnienia czynu zabronionego, a z daty wejścia w życie ustawy z dnia 27 września 2013 r. Wartość ta wynosi 400 zł, bowiem zgodnie z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 września 2012 r. w sprawie minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2013 r. (Dz. U. z 17 września 2012 r., poz. 1026), wydanym na podstawie art. 2 ust. 5 ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, od dnia 1 stycznia 2013 r. wynagrodzenie to ustalone zostało w wysokości 1600 zł (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 lipca 2014 r. III KK 211/14, Prok.i Pr.-wkł. 2014/11-12/2, LEX nr 1488906, KZS 2014/11/28). Z uwagi na powyższe nastąpiło przeniesienie czynu przypisanego G. K. z kategorii przestępstw do kategorii wykroczeń z uwagi na wartość przedmiotu przestępstwa. Czyn ten na gruncie obecnie obowiązujących przepisów wyczerpuje dyspozycję art. 119 § 1 k.w., w związku z czym nie może zostać wzięty pod uwagę w realiach sprawy niniejszej, gdyż wyrokiem łącznym połączyć można jedynie jednostkowe kary orzeczone za przestępstwa. Ubocznie należy zauważyć, że zgodnie z unormowaniem wynikającym z art. 45 § 3 k.w. nastąpiło już przedawnienie wykonania kary – co znalazło swój wyraz w postanowieniu Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej z dnia 3 lutego 2014 r. w sprawie VIII Ko 4961/13.

Podobnie skazania za wykroczenie dotyczy figurujący w danych o karalności wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia z dnia 18 grudnia 2013 r., sygn. akt: XI W 2782/13, dlatego też nie został przez Sąd wzięty pod uwagę przy orzekaniu w przedmiocie wydania wyroku łącznego.

Zgodnie z art. 569 § 1 k.p.k. przesłanką do wydania wyroku łącznego w stosunku do osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów jest spełnienie warunków określonych w art. 85 k.k., a więc popełnienie przez sprawcę dwóch lub więcej przestępstw zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzenie za nie kar tego samego rodzaju albo innych podlegających łączeniu.

Jak wskazuje Sąd Najwyższy w uchwale mającej moc zasady prawnej, zawarty w art. 85 k.k. zwrot: "zanim zapadł pierwszy wyrok" odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego przestępstwa (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 25 lutego 2005 roku, I KZP 36/04, OSNKW 2005/2/13). Analiza akt niniejszej sprawy oraz akt spraw dołączonych pozwala stwierdzić, iż pierwszym chronologicznie wyrokiem zapadłym wobec G. K. jest wyrok Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej z dnia 18 września 2007 r., sygn. akt: VII K 1072/07, obejmujący skazanie za czyn popełniony w nocy z dnia 3 na 4 grudnia 2006 r. Przed wydaniem wskazanego wyroku skazany dopuścił się również:

- ciągu przestępstw popełnionych w dniach: 6-9 i 11-13 listopada oraz 1#2 i 4 grudnia 2006 r., ciągu przestępstw popełnionych w okresie od listopada do grudnia 2006 r. daty bliżej nie ustalonej i przestępstwa popełnionego w okresie od listopada do grudnia 2006 r., daty bliżej nie ustalonej, za które został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej z dnia 29 września 2008 r., sygn. akt: II K 268/07,
- przestępstwa popełnionego w dniu 10 grudnia 2006 r. za które został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w W. z dnia 20 grudnia 2010 r., sygn. akt: IV K 582/07,

wobec czego przestępstwa te pozostają w zbiegu realnym.

Sąd miał na uwadze fakt, iż wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej z dnia 18 września 2007 r., sygn. akt: VII K 1072/07, postanowieniem Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej z dnia 14 marca 2011 r. w sprawie VIII Ko 632/11, na podstawie art. 152 k.k.w. zostało warunkowo zawieszona. Stosownie do treści art. 89 § 1 k.k., w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności, ograniczenia wolności albo grzywny z warunkowym zawieszeniem i bez warunkowego zawieszenia ich wykonania sąd może w wyroku łącznym warunkowo zawiesić wykonanie kary łącznej, jeżeli zachodzą przesłanki określone w art. 69 k.k. Zgodnie z treścią art. 69 k.k. Sąd może warunkowo zawiesić wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności nie przekraczającej 2 lat. W realiach niniejszej sprawy warunkowe zawieszenie wykonania kary łącznej pozbawienia wolności za przestępstwa pozostające ze sobą w omawianym zbiegu realnym byłoby hipotetycznie możliwe jedynie w przypadku zastosowania przez Sąd zasady pełnej absorpcji, do czego jednak Sąd nie znalazł przesłanek (o czym szerzej będzie mowa w dalszej części uzasadnienia). G. K. wszystkie czyny, za które został skazany omawianymi wyrokami popełnił przed dniem 8 czerwca 2010 r., tj. przed dniem wejścia w życie przepisu art. 89 § 1a k.k. na mocy którego w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania sąd może w wyroku łącznym orzec karę łączną pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Należy mieć na uwadze utrwalony pogląd orzecznictwa, zgodnie z którym możliwość wymierzenia w wyroku łącznym, na podstawie art. 89 § 1a k.k., kary łącznej pozbawienia wolności o charakterze bezwzględnym, dotyczyć może wyłącznie skazań na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania, orzeczone za przestępstwa popełnione po dniu 8 czerwca 2010 r. (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 lutego 2013 r. w sprawie IV K.K. 309/12, LEX nr 1288764; por. też m.in.: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 grudnia 2012 r. w sprawie V K.K. 364/12, LEX nr 1231661, wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 15 marca 2012 r. w sprawie II AKa 29/12, LEX nr 1129758, Biul.SAKa 2012/1/4), gdyż stan prawny w powyższym zakresie przed dniem 8 czerwca 2010 r. był dla skazanego względniejszy. Z uwagi na powyższe nie jest możliwe w przypadku omawianego zbiegu przestępstw połączenie kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej o sygn. akt: VII K 1072/07 z karami pozbawienia wolności orzeczonymi wyrokami: Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej o sygn. akt: II K 268/07 oraz Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w W. o sygn. akt: IV K 582/07 mimo istnienia realnego zbiegu przestępstw, dlatego też w przypadku omawianego realnego zbiegu przestępstw Sąd połączył jedynie

kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami: Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej o sygn. akt: II K 268/07 oraz Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w W. o sygn. akt: IV K 582/07.

Zasadnym było natomiast połączyć kary grzywny wymierzone we wszystkich trzech sprawach: Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej o sygn. akt: VII K 1072/07, Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej o sygn. akt: II K 268/07 oraz Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w W. o sygn. akt: IV K 582/07.

W dalszej kolejności, poza omówionym powyżej zbiegiem przestępstw, pierwszym kolejnym chronologicznie wyrokiem jest wyrok Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 28 maja 2010 r., w sprawie o sygn. akt: IV K 92/10, obejmujący skazanie za czyn popełniony w okresie od 1 września 2008 r. do 1 września 2009 r.. Przed wydaniem wskazanego wyroku skazany dopuścił się również przestępstwa popełnionego w okresie od czerwca do sierpnia 2009 r., za które został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej z dnia 5 lipca 2011 r. w sprawie o sygn. akt: II K 303/10, wobec czego również te przestępstwa pozostają w zbiegu realnym. W przypadku obu kar pozbawienia wolności zostało zarządzone ich wykonanie. Dlatego też zasadnym było połączyć orzeczone wskazanymi wyrokami kary – zarówno pozbawienia wolności, jak i grzywny.

W następnej kolejności G. K. skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego dla miasta stołecznego Warszawy w W. z dnia 15 stycznia 2015 r., sygn. akt: III K 796/14, za czyn popełniony w dniu 5 listopada 2013 r. Z uwagi na to, iż czyn ten został popełniony po wydaniu wyroków określających graniczne daty początkowe obu zaistniałych w sprawie realnych zbiegów przestępstw, tj. wyroków: Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej z dnia 18 września 2007 r., sygn. akt: VII K 1072/07 oraz Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 28 maja 2010 r., o sygn. akt: IV K 92/10, kara za przestępstwo, za które został skazany G. K. wskazanym wyrokiem Sądu Rejonowego dla miasta stołecznego Warszawy w W. nie podlega połączeniu z żadną inną.

Określając wymiar kar w wyroku łącznym w niniejszej sprawie Sąd orzekł w granicach określonych w art. 86 § 1 k.k. Zgodnie z art. 86 § 1 k.k. sąd orzeka karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny albo 15 lat pozbawienia wolności. Przy łączeniu kar pozbawienia wolności w pierwszym z omówionych zbiegów przestępstw Sąd miał również w polu widzenia przepis art. 91 § 2 k.k., zgodnie z którym jeżeli sprawca w warunkach określonych w art. 85 popełnia dwa lub więcej ciągów przestępstw określonych w art. 91 § k.k. lub ciąg przestępstw oraz inne przestępstwo, sąd orzeka karę łączną, stosując odpowiednio przepisy rozdziału IX Kodeksu karnego.

W przypadku pierwszego z omawianych zbiegów przestępstw, co do podlegających łączeniu kar pozbawienia wolności (pkt I wyroku), dolna granica możliwej do wymierzenia skazanemu kary łącznej pozbawienia wolności ustalona przy zastosowaniu zasady absorpcji (pochłaniania kary łagodniejszej przez surowszą) to kara 2 lat pozbawienia wolności, zaś suma kar jednostkowych wynosi 5 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Sąd połączył jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami: Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej o sygn. akt: II K 268/07 i Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w W. o sygn. akt: IV K 582/07 i wymierzył G. K. karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Odnośnie podlegających łączeniu kar grzywny (pkt III wyroku), najniższa możliwa do wymierzenia ilość stawek dziennych wynosi 50, zaś najwyższa – 150 stawek. Zgodnie z treścią art. 86 § 2 k.p.k. należało określić na nowo wysokość stawki dziennej, przy czym nie mogła ona przekroczyć 20 zł. Sąd połączył jednostkowe kary grzywny orzeczone wyrokami w sprawach: Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej o sygn. akt: VII K 1072/07, Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej o sygn. akt: II K 268/07 i Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w W. o sygn. akt: IV K 582/07 i wymierzył G. K. karę łączną grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych.

W przypadku drugiego z omawianych zbiegów przestępstw, co do podlegających łączeniu kar pozbawienia wolności (pkt V wyroku), dolna granica możliwej do wymierzenia skazanemu kary łącznej pozbawienia wolności ustalona przy zastosowaniu zasady absorpcji (pochłaniania kary łagodniejszej przez surowszą) to kara 2 lat pozbawienia wolności, zaś suma kar jednostkowych wynosi 4 lata pozbawienia wolności. Sąd połączył jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami w sprawach: Sądu Okręgowego w Lublinie o sygn. akt: IV K 92/10 i Sądu Rejonowego

w Białej Podlaskiej o sygn. akt II K 303/10 i wymierzył skazanemu karę łączną 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności. Odnośnie podlegających łączeniu kar grzywny (pkt VI wyroku), najniższa możliwa do wymierzenia ilość stawek dziennych wynosi 55, zaś najwyższa – 105 stawek. Zgodnie z treścią art. 86 § 2 k.p.k. należało określić na nowo wysokość stawki dziennej, przy czym nie mogła ona przekroczyć 20 zł. W tym przypadku Sąd połączył jednostkowe kary grzywny orzeczone przytoczonymi wyżej wyrokami i wymierzył G. K. karę łączną grzywny w wymiarze 90 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych.

Przystępując do wymiaru kar Sąd miał na uwadze, iż stopień winy i stopień społecznej szkodliwości czynów nie mogą być okolicznościami rzutującymi na wymiar kary łącznej. Zostały one bowiem zbadane i właściwie ocenione już na etapie orzeczeń jednostkowych i wpłynęły na wysokość poszczególnych kar. Niewątpliwie natomiast sąd wydający wyrok winien kierować się dyrektywą prewencji indywidualnej oraz generalnej. Chodzi tutaj w szczególności o to, aby właściwie ukształtowana kara łączna oddziaływała wychowawczo na sprawcę przestępstwa oraz chroniła obywateli przed niebezpieczeństwem ponownego ataku skierowanego na dobra chronione prawem. Kara ta powinna również kształtować w społeczeństwie świadomość prawną. Jak podkreśla się w orzecznictwie, Sąd orzekający nie jest uprawniony do ponownego rozważenia tych samych okoliczności, które legły u podstaw wymiaru kar w poprzednio osądzonych sprawach, lecz powinien rozważyć przede wszystkim, czy pomiędzy poszczególnymi czynami, za które wymierzono te kary, istnieje ścisły związek podmiotowy lub przedmiotowy, czy też związek ten jest dość odległy lub w ogóle go brak, a ponadto powinien rozważyć, czy okoliczności, które zaistniały już po wydaniu poprzednich wyroków, przemawiają za korzystnym lub niekorzystnym ukształtowaniem kary łącznej (wyrok Sądu Najwyższego z 25 października 1983 r., IV KR 213/83, OSNKW 1984, z. 5-6, poz. 65).

Sąd wymierzył G. K. w przypadku obu zbiegów przestępstw kary łączne – zarówno pozbawienia wolności, jak i grzywny – przy zastosowaniu zasady mieszanej – asperacji. W szczególności uznał, że nie znajduje uzasadnienia wniosek obrońcy skazanego i jego samego o wymierzenie kar przy zastosowaniu zasady pełnej absorpcji. Sąd Okręgowy podziela stanowisko wyrażone przez judykaturę, że zasadę pełnej absorpcji stosuje się w wymiarze kary łącznej zupełnie wyjątkowo, gdy związek podmiotowo-przedmiotowy zbiegających się przestępstw jest tak ścisły, że upodabnia je do jednego przestępstwa (wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 25 lutego 2014, sygn. akt: II AKa 12/14, LEX nr 1437860). Sytuacja taka nie ma miejsca w realiach niniejszej sprawy. Popełnione przez G. K. przestępstwa, zarówno w przypadku pierwszego, jak i drugiego zbiegu są zróżnicowane pod względem przedmiotowym, część z nich to przestępstwa przeciwko mieniu, pozostała część to czyny naruszające ustawę o przeciwdziałaniu narkomanii. Przypisane skazanemu czyny z art. 279 § 1 k.k. i art. 278 § 1 k.k. podmiotowo różnią się ponadto osobami pokrzywdzonych. Zauważyć również należy, iż zastosowanie na gruncie sprawy niniejszej zasady pełnej absorpcji mogłoby ugruntować u sprawcy przekonanie, iż popełnienie wielu przestępstw jest opłacalne, co w konsekwencji powodowałoby, iż kara nie spełniałaby swoich funkcji represyjnych oraz wychowawczych i to zarówno w aspekcie indywidualnym, jak i społecznym. Z drugiej strony natomiast Sąd uznał, iż zastosowanie zasady kumulacji wiązałoby się z nadmiernym stopniem represji karnej, biorąc pod uwagę bliski związek czasowy przy popełnieniu przestępstw – w przypadku obu omawianych zbiegów przestępstw. Zastosowanie tej metody również nie byłoby zasadne, gdyż tak samo, jak zasada absorpcji, winna ona być stosowana wyjątkowo, w szczególnie uzasadnionych przypadkach. Przeciwno przyjęciu zasady kumulacji przemawia również stosunkowo dobra opinia o G. K. z jednostki penitencjarnej. Mimo, iż okoliczność ta nie odgrywa decydującej roli przy wymiarze kary łącznej, może mieć znaczenie, zwłaszcza przy ocenie jej celowości (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 20 września 2012 r., sygn. II AKa 168/12, KZS 2012/10/39). Z tego względu Sąd uznał za celowe wymierzenie kar pozbawienia wolności zbliżonych do dolnej możliwej ustawowo granicy.

Zdaniem Sądu wymierzone skazanemu kary łączne uwzględniają zarówno rodzaj, ilość i sposób popełnionych przez niego przestępstw, jak też jego obecną sytuację i postawę. Tak ukształtowane kary winny w sposób należyty uświadomić skazanemu nieuchronność kary, spełniając w ten sposób wobec niego cele wychowawcze i zapobiegawcze. Jednocześnie w sposób należyty będą one wpływać na świadomość prawną społeczeństwa spełniając swoje zadania w zakresie prewencji generalnej.

Kierując się normą zawartą w art. 577 k.p.k. i art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej w pkt I wyroku kary łącznej pozbawienia wolności Sąd zaliczył skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie IV K 582/07 Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w W. od dnia 10 grudnia 2006 r. do dnia 9 marca 2007 r. oraz okres dotychczas odbytej kary orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej z dnia 29 września 2008 r. w sprawie II K 268/07 od dnia 24 maja 2014 r. do dnia 30 kwietnia 2015 r. (pkt II wyroku).

Ponadto w oparciu o treść art. 577 k.p.k. na orzeczonej w pkt III wyroku kary łącznej grzywny Sąd zaliczył skazanemu okres odbytej zastępczej kary pozbawienia wolności w zamian za nieuiszczoną karę grzywny w sprawie o sygn. akt II K 268/07 Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej od dnia 31 sierpnia 2009 r. do dnia 25 września 2009 r., co odpowiada 50 (pięćdziesięciu) stawkom dziennym grzywny oraz wykonaną w sprawie o sygn. akt: VII K 1072/07 karę grzywny w ilości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych (pkt IV wyroku), zaś na poczet kary łącznej grzywny orzeczonej w pkt VI wyroku zaliczył G. K. karę grzywny wykonaną w sprawie o sygn. akt: II K 303/10 w ilości 55 (pięćdziesięciu pięciu) stawek dziennych oraz karę grzywny wykonaną w sprawie o sygn. akt: IV K 92/10 w ilości 35 (trzydziestu pięciu) stawek dziennych (pkt VII wyroku). Sąd kierował się przy tym wyrażonym w orzecznictwie poglądem, iż jeżeli w drodze realizacji kar zastępczych doszło do wykonania kar grzywny, to właściwym postąpieniem będzie zaliczenie na poczet kary łącznej grzywny odpowiedniej ilości stawek dziennych wykonanych kar grzywny (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 1 kwietnia 2011 r., sygn. akt: III KK 268/10, LEX nr 860616).

Z uwagi na to, że przestępstwo, za które G. K. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego dla miasta stołecznego Warszawy w W. z dnia 15 stycznia 2015 r., sygn. akt: III K 796/14 nie pozostaje w zbiegu, o którym mowa w art. 85 k.k., z przestępstwami, za które został on skazany wyrokami w pozostałych sprawach, postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego w tym zakresie na podstawie art. 572 k.p.k. należało umorzyć (pkt X wyroku). W oparciu o cytowany przepis należało ponadto z przyczyn omówionych powyżej (strona 9-11 uzasadnienia) umorzyć postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego w zakresie dotyczącym kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej z dnia 18 września 2007 r. w sprawie VII K 1072/07 (pkt IX wyroku).

Sąd wskazał, iż w pozostałym zakresie wyroki Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej z dnia 18 września 2007 r., sygn. akt: VII K 1072/07, Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej z dnia 29 września 2008 r., sygn. akt: II K 268/07, Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 28 maja 2010 r., sygn. akt: IV K 92/10, Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w W. z dnia 20 grudnia 2010 r., sygn. akt: IV K 582/07, Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej z dnia 5 lipca 2011 r., sygn. akt II K 303/10 podlegają odrębnemu wykonaniu (pkt VIII wyroku).

O kosztach nieopłaconej obrony sprawowanej z urzędu orzeczono na podstawie § 14 ust. 5 w zw. z § 16 i § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. z 2013 r. poz. 461 j.t.).

Uznając, że uiszczenie przez G. K. wydatków związanych z wydaniem wyroku łącznego byłoby dla niego zbyt uciążliwe w świetle jego możliwości zarobkowych i sytuacji majątkowej, Sąd na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił go od ich ponoszenia, obciążając nimi Skarb Państwa.

Mając na uwadze wszystkie wskazane powyżej okoliczności i na podstawie cytowanych przepisów prawa Sąd orzekł jak w części dyspozytywnej wyroku.